

Bezrobotny może zostać pozbawiony statusu bezrobotnego na podstawie art. 33 ust. 4 pkt 1 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2013 r. poz. 674) tylko wówczas, jeżeli miał (a co najmniej przy zachowaniu należytej staranności, jakiej można by w danym przypadku odeń wymagać: powinien mieć) świadomość wystąpienia zdarzeń, które zgodnie z udzielonym jemu uprzednio w sposób właściwy pouczeniem skutkują utratą statusu bezrobotnego – taką tezę sformułował Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w prawomocnym wyroku z dnia 13 maja 2015 roku.

Stan faktyczny

Starosta orzekł o utracie przez Skarżącą statusu bezrobotnego. Decyzji nadał rygor natychmiastowej wykonalności. W uzasadnieniu Starosta wskazał, iż z posiadanych dokumentów wynika, że Strona podjęła zatrudnienie lub inną pracę zarobkową.

Skarżąca wniosła odwołanie podnosząc, że nie podjęła pracy zarobkowej, jedynie sędziowała w wyścigu kolarskim, za co otrzymała ryczałt i dietę sędziowską. Skarżąca wyraziła też zdziwienie, dlaczego o wyrejestrowaniu w kwietniu została poinformowana dopiero po 5 miesiącach, i to pomimo że była wielokrotnie wzywana i stawiała się do Powiatowego Urzędu Pracy.

Wojewoda utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję Starosty

WSA uwzględnił skargę Skarżącej. Sąd stwierdził, że jedną z istotnych przesłanek posiadania (nabycia lub zachowania) statusu osoby bezrobotnej (verba legis: "statusu bezrobotnego") jest niepozostawanie w zatrudnieniu oraz niewykonywanie innej pracy zarobkowej. Podjęcie przez bezrobotnego zatrudnienia lub innej pracy zawodowej skutkuje z mocy ustawy utratą statusu osoby bezrobotnej, a organ zatrudnienia jest zobowiązany do wydania z urzędu decyzji w przedmiocie pozbawienia statusu bezrobotnego. Omawiana decyzja ma charakter decyzji związanej, a zatem nie mieści się w ramach uznania administracyjnego.

Co niezmiernie istotne w niniejszej sprawie, w utrwalonym orzecznictwie sądownoadministracyjnym podkreśla się, że warunkiem zastosowania sankcji w postaci pozbawienia statusu osoby bezrobotnej jest wcześniejsze właściwe pouczenie bezrobotnego o przesłankach warunkujących zachowanie (odpowiednio: skutkujących utratą) tego statusu.

W niniejszej sprawie niezbędne było zatem ustalenie przez organy I i II inst., czy Skarżąca miała świadomość, że podejmując się sędziowania zawodów podejmuje się wykonywania pracy lub świadczenia usług na podstawie umowy zlecenia. A zatem należy stwierdzić, że w rozpoznawanej sprawie nie ustalono wszystkich faktów mających kluczowe znaczenie dla jej prawidłowego rozstrzygnięcia, czym naruszyły przepisy proceduralne.